

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Employment Tribunal (London South) den 10. juli 2006 — s. Coleman mod Attridge Law og Steve Law

(Sag C-303/06)

(2006/C 237/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Employment Tribunal (London South)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: s. Coleman

Sagsøgt: Attridge Law og Steve Law

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Beskytter direktivet ⁽¹⁾, i forbindelse med forskelsbehandling på grund af handicap, alene personer, der selv er handicappede, mod direkte forskelsbehandling og chikane?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, beskytter direktivet så ansatte, der, selv om de ikke selv er handicappede, behandles mindre fordelagtigt eller chikaneres på grund af deres tilknytning til en person, der er handicappet?
- 3) Såfremt en arbejdsgiver behandler en ansat mindre fordelagtigt end den måde, hvorpå han behandler eller ville behandle andre ansatte, og hvor det er godtgjort, at årsagen til denne behandling af den ansatte er, at vedkommende har en handicappet søn, som vedkommende sørger for, er denne behandling da udtryk for direkte forskelsbehandling i strid med princippet om ligebehandling som omhandlet i direktivet?
- 4) Såfremt en arbejdsgiver chikanerer en ansat, og hvor det er godtgjort, at årsagen til denne behandling af den ansatte er, at vedkommende har en handicappet søn, som vedkommende sørger for, udgør chikanen da en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling som omhandlet i direktivet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, EFT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungarn) den 18. juli 2006 — OTP Garancia Biztosító Rt. mod Vas Megyei Közigazgatási Hivatal

(Sag C-312/06)

(2006/C 237/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OTP Garancia Biztosító Rt.

Sagsøgt: Vas Megyei Közigazgatási Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den aftale, der er indgået ved punkt 3, litra a), i afsnit 4, i bilag X til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (herefter »tiltrædelsesakten«) ⁽¹⁾, der finder anvendelse i henhold til artikel 24 i nævnte tiltrædelsesakt, i medfør af hvilken bestemmelse Ungarn »[u]anset artikel 87 og 88 i EF-traktaten [...] til og med den 31. december 2007 [kan] anvende nedsættelser af den lokale virksomhedsskat [på erhvervsvirksomhed] på op til 2 % af virksomhedernes nettooverskud, som indrømmes af lokale myndigheder for en begrænset periode på grundlag af artikel 6 og 7 i lov C af 1990 om lokale skatter [...]« fortolkes således, at der er tale om en overgangsordning, der gør det muligt for Ungarn at opretholde skatten på erhvervsvirksomhed, eller er der tale om, at tiltrædelsesakten har anerkendt Ungarns midlertidige ret til tillige at opretholde skatter af samme karakter som skatten på erhvervsvirksomhed derved, at den åbner mulighed for at opretholde nedsættelserne af skatten på erhvervsvirksomhed?

2) Skal artikel 33, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ af 17. maj 1977 (herefter »direktivet«) fortolkes således, at det er til hinder for at opretholde en (lokal) skat (på økonomiske aktiviteter), der pålægges selvstændig erhvervsvirksomhed, der har til formål at opnå afkast eller overskud, hvilken skat hovedsageligt er kendetegnet ved, at den hviler på netto indtægterne, idet udgifterne til erhvervelse af de solgte goder og de præsterede tjenesteydelser fra tredjemand samt materialeudgifterne er fratrukket? Sagt på en anden måde, kan en skat af denne karakter betegnes som en omsætningsafgift som omhandlet i den pågældende bestemmelse?

⁽¹⁾ EFT L 236, s. 846.

⁽²⁾ EFT L 145, s. 1.

Sag anlagt den 20. juli 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-322/06)

(2006/C 237/12)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrel og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ⁽¹⁾, da det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller i det mindste ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 23. marts 2005.

⁽¹⁾ EFT L 80, s. 35.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona (Spanien) den 27. juli 2006 — Alfredo Nieto Nuño mod Leonci Monlleó Franquet

(Sag C-328/06)

(2006/C 237/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alfredo Nieto Nuño

Sagsøgt: Leonci Monlleó Franquet

Det præjudicielle spørgsmål

Skal begrebet »vitterlig kendt« varemærke i en medlemsstat, som det omhandles i artikel 4 i Rådets første direktiv 89/104/EØF ⁽¹⁾ af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1), ene og alene forstås som en henvisning til den grad, hvori mærket er kendt og indarbejdet i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller inden for en væsentlig del af statens område, eller kan et varemærkes karakter af velkendt være knyttet til et geografisk område, der ikke svarer til en stats område, men til et selvstyrende fællesskab, en region, et område eller en by, som følge af den vare eller tjenesteydelse, der omfattes af varemærket, og de personer, som mærket faktisk retter sig til, det vil i sidste ende sige under hensyn til det marked, inden for hvilket mærket anvendes?

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.